

פרשת עקב

• "וְעַרְפְּכֶם" (י, טז) - העין בקמץ חטוף למרות שיש עליו טעם קדמא, ודומה לו "בְּבִרְחֵךְ מִפְנֵי עֵשׂוֹ אַחִיד" (בראשית לה, א)¹⁶³.

- "וּנְתַנֶּם בְּכָל־שְׁנָאִיד" (ז, טו) - השוא שבנון הוא נע מפני שבא לאחר תנועה גדולה וגם יש "מחצורא".
- "לֹא־תְחוּס עֵינְךָ עֲלֵיהֶם" (ז, טז) - החית בחולם לא בשורוק, והיא לשון נקבה, עינד - היא - לא תחוס. ובהשכבה לנפטרים שאומרים "המרחס הוא יחוס" אין לומר בחולם אלא בשורוק והוא לשון זכר.
- "עַד הַשְּׁמִדָה אַתֶּם" (ז, כד) - החיריק במס במקור הוא מלא, אלא שנפלה היוד מחמת השוא שאחריו, לכן השוא שבדלת הוא שוא נע כדין שוא שלאחר תנועה גדולה. ודומה לו "יִשְׁמַד אֱלֹהִים כְּאַפְרַיִם וְכַמְנַשֶּׁה" (בראשית מח, כ).
- "וְלִקְחֶתָּ לְךָ" (ז, כה) - יש מעמיד בלמד של "ולקחת" והמילה היא מלרע ואינה נסוגה אחור¹⁵⁹. מצוי מאוד שאגב ריהטא מטעימים את המילה בקוף וטעות היא, כי אין כאן נסוג אחור. גם בהמשך הפסוק "פֶּן תִּנְקֹשׁ בּוֹ" - אין נסוג אחור¹⁶⁰ והטעם של המילה "תִּנְקֹשׁ" הוא באות קוף ולא בואו.
- "כִּי תוֹעֵבֶת יִי אֱלֹהֶיךָ הוּא" (ז, כה) - העין בחטף פתח לא בצירי.
- "שִׁקֵּץ תִּשְׁקֹצְנֶנּוּ" (ז, כו) - ולא "תשקצנהו" והנון דגושה, וכן במילה "תִּתְעַבְּנֶנּוּ". ופירושם תשקץ ותתעב אותו - את הכסף והזהב של התועבה (ספורנו¹⁶¹), ואם הייתה הנון רפה היה פירושם תשקץ ותתעב אותנו, וזה לא נכון.
- "אַרְצָךְ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכְּנֹתָ" (ח, ט) - הנון בקבוץ לא בחולם והוא שם דבר ואם היה בחולם היה פירושה מסכנה בלשון רבים. וכתב בעל לחם-הביכורים שהתנו שבסוף המילה רפה, ככל בג"ד כפ"ת בסוף תיבה בלא ניקוד¹⁶², שהוא כדין בג"ד כפ"ת בשוא נח שהוא רפה שאם תדגש תהיה שוא נע.

¹⁵⁹ עיין בדברינו על הנסוג אחור להלן בפרשת כי-תצא.

¹⁶⁰ מפני שהמילה הראשונה מסתיימת בתנועה גדולה ונח נראה והוא המבטל הראשון של נסוג אחור כדוגמת "יוֹצֵר אֹר" (ישעיהו מה, ז).

¹⁶¹ שהיה קשה לו שתועבה היא לשון נקבה.

¹⁶² חוץ ממקרה שבו יבואו שני שואים נחים בסוף המילה כמו וישף, ויבך שהם דגושים בסופם.

¹⁶³ ועיין בדברינו על פרשת וישלח. וכבר מצאנו את המילה "כָּל" המוקפת עם מעמיד ואעפ"כ הקמץ בה הוא חטוף, (עיין בדברינו על פסוק "כָּל־הַבְּכוֹר" בפרשה הבאה). ואין אנחנו בקיאים בסוגי המעמידים (כמו ב"אשרי האיש" שבתחילת תהלים שמרובה במעמידים).